

som den 1. April 1922 havde Huslejenævn nedsat. Fra 1. Juli 1922 har Loven kun Gyldighed, for saa vidt angaar saadanne Kommuner, der træffer Bestemmelse herom enten alene for Bolignævn eller tillige for Forretningslokalenævn. Saadan Bestemmelse, der skal træffes inden 1 Maaned efter Lovens Stadfæstelse, har Gyldighed fra den 1. Juli 1922 at regne, dog at Vedtagelsen for København og Frederiksberg, Købstæder samt Landkommuner med bymæssig Bebyggelse skal godkendes af Indenrigsministeriet, for de øvrige Kommuner af vedkommende Amtsraad.

Nyvalg til de i Lovens § 1, jfr. § 15, omhandlede Nævn skal, for saa vidt Kommunalbestyrelsen vedtager at bevare dem, finde Sted inden 1. Juli 1922; de i Henhold til Loven valgte Nævn fungerer indtil 1. Juli 1922.

r. Lovens § 21 udgaar.

s. Til Lovens § 48 føjes som nyt Punktum: »Bøderne tilfalder Statskassen.«

t. I Kommuner, i hvilke hidtil nedsatte Nævn i Medfør af foranstaaende Bestemmelse ophører at bestaa fra 1. Juli 1922, kan Kommunalbestyrelsen vedtage, at der henholdsvis for Beboelseslejligheder og for Forretningslokaler indtil 1. Juli 1923 ikke maa finde Lejeforhøjelse Sted for saadanne Lejligheder eller Lokaler, som har været omfattet af fornævnte Lovs Afsnit I.

§ 2.

Gyldigheden af Bestemmelserne i fornævnte Lovs Afsnit III (Forbud mod Nedrivning m. m.) og IV (Skattelempelser) samt §§ 45—49 og 50, 2det Stykke, forlænges indtil 1. April 1923.

De i Medfør af Lovens §§ 36 og 38 meddelte Tilladelser vedbliver at have Gyldighed indtil 1. April 1923.

Naar en Kommunalbestyrelse har godkendt Nedrivning eller Ombygning af en Ejendom, kan Huslejenævnet ikke vægre sig ved at godkende de til Foranstaltningens Udførelse nødvendige Opsigelser, for saa vidt der ved Foranstaltningen ikke sker væsentlig Forringelse af Boligforholdene, og der derhos skaffes de paagældende Lejere anden passende Bolig.

§ 3.

For saa vidt en Kommune af Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Bolig i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde til førstnævnte Kommune, kan Indenrigsministeriet bestemme, om og i hvilket Omfang disse Personer i offentligretlig Henseende vedblivende skal betragtes som havende Bopæl i førstnævnte Kommune.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Maj 1922, dog at Bestemmelserne i § 1 har Gyldighed ogsaa for Opsigelser og for Indgaaelse af nye Lejemaal, som maatte have fundet Sted i Tiden fra 5. April 1922 til Lovens Ikrafttrædelsesdag. Loven gælder til den 1. April 1923.